

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Economic

اقتصادی

والنتین کاتاسونوف - (Valentin Katasonov)
برگردان، توضیحات و سه مقاله: ابراهیم شیری
۱۶ مارچ ۲۰۱۴

تصویر واقعی ساختار مالی- اقتصادی تروریستی سرمایه‌داری

در آئینه واقعیت

۱

(مجموعه مقالات)

والنتین کاتاسونوف

(Valentin Katasonov)

پروفسور، داکتر علوم اقتصاد، مدیر مرکز پژوهشهای اقتصادی روسیه

به نام «سرگنی فیودوروویچ شاراپوف»

و

نیکولای مالنشوسکی، اسراندل شامیر، مارتین کوکشا، کنستانتین گاردنیف، آنتون نوزلین، رمان گریشنکو، ولادیمیر

دکتیریف، ای. ایوانوفسکی، گنادی زیوگانوف، پتر اسکندروف، لنونید ساوین، پاول جوزف واتسون، آلکسی

وارچون و لنونید ایواشوف

برگردان، توضیحات و سه مقاله

ابراهیم شیری

فهرست مقالات

- ۱- «پایان جهان» و بانک فدرال
- ۲- طلا و «پایان جهان»
- ۳- رسوایی جاسوسی و چشم انداز «ناتوی اقتصادی»
- ۴- جهان زیر کلاهک آژانسهای امنیتی امریکا و بانکها
- ۵- باجگیر دالری
- ۶- شور و شوق طلایی در اطراف «بازل III»
- ۷- مبادله وامهای معوقه، یا تسلیحات مالی کشتار جمعی
- ۸- طلا: بازگشت به دنیای پول
- ۹- بُردار طلایی سیاست چینی
- ۱۰- بازیهای پشت صحنه با طلا: در انتظار تحول بزرگ
- ۱۱- اطلاعات تکانه‌دهنده در باره سوداگری بانکی بین المللی
- ۱۲- مصادره سپرده های بانکی به مثابه چشم انداز جهانی
- ۱۳- طلای بانکهای مرکزی: تاریخ مصادره آرام
- ۱۴- نظام بانکداری جهانی در حال احتضار
- ۱۵- نمایشی تحت عنوان «بازرسی ذخیره طلای امریکا»
- ۱۶- چاله های سیاه اقتصاد جهانی (بخش نخست)
- ۱۷- نشأت اطلاعات از صندوق بین المللی پول: شیدای «طلایی» بانکهای مرکزی
- ۱۸- مافیای جهانی مواد مخدر و بانکها
- ۱۹- سیاستهای بزرگ و مواد مخدر
- ۲۰- در باره رتبه بندی «فوربس» و افسونگری متواضعانه بانکداران جهان
- ۲۱- جهان مالی موازی
- ۲۲- در باره ابرنهاد، یا کمیته ۱۴۷
- ۲۳- راجع به ضرورت ملی کردن نظام ذخیره فدرال امریکا
- ۲۴- جنگ اقتصادی: بهترین دفاع، حمله است
- ۲۵- اسرار ۱۱ سپتمبر
- ۲۶- جنگ اقتصادی برای نظم جدید جهانی
- ۲۷- به سوی نوسازی خانه اقیانوس آرام
- ۲۸- چاپ ۱۶ تریلیون دالر از سوی بانک مرکزی امریکا و توزیع آن بین بانکها
- ۲۹- دیکتاتوری مالی جهانی و ایران
- ۳۰- صادرات دالر و جنگ- بنیان اقتصاد امریکا
- ۳۱- دو افسانه جهانی سازی
- ۳۲- اتحادیه بدهکاران
- ۳۳- یورو، رؤسای جمهور امریکا و طلا

- ۳۴- بازار، سکه ای دو رو!
- ۳۵- عفریت سرمایه داری در چنگال بحران
- ۳۶- سرمایه داری در لبه پرتگاه
- ۳۷- اقتصاد قمارخانه ای
- ۳۸- سرمایه داری برای سلامتی زیان آور است
- ۳۹- حباب سرمایه داری ترکید
- ۴۰- امریکا- اتحادیه اروپا: تجارت «آزاد» زیر کلاهک الکترونی
- ۴۱- تصادم اقتصادها. سیاست نسل کشی جهانی یا نئومالتوسیانیسم
- ۴۲- طوفان سرمایه داری
- ۴۳- کودتای بانکداران
- ۴۴- مبادله وامهای معوقه، یا تسلیحات مالی کشتار جمعی
- ۴۵- بیچاره دئریپاسک

«پایان جهان» و بانک فدرال^(۱)

در ماههای اخیر در رسانه های جمعی مطالبی راجع به نزدیک بودن پایان جهان انتشار یافته و حتی ۲۱ دسمبر سال ۲۰۱۲ را تاریخ مشخص آن اعلام می کنند (۱۲/۱۲/۲۱). همه این پیامها یک معنی دارند: گویا مدت اجاره ۹۹ ساله ماشینهای چاپ از سوی بانک فدرال امریکا در این روز به پایان می رسد...

مسئله قانون مصوب سال ۱۹۱۳ راجع به بانک فدرال

مدت اجاره از تاریخ ۲۱ دسمبر سال ۱۹۱۳، هنگامی که کنگره امریکا قانون بانک فدرال دایر بر تشکیل بانک مرکزی را تحت عنوان «بانک فدرال ایالات متحده امریکا» تصویب کرد و صلاحیت انتشار پول در کشور را به آن عهده آن واگذار نمود، حساب می شود. به همین سبب، نویسندگان مطالب راجع به «۱۲/۱۲/۲۱» به مفروضات زیر تکیه می کنند:

- ۱- در روز موعود، «ماشینهای چاپ پول» بانک فدرال کار خود را متوقف می کنند؛
 - ۲- در مدت کوتاهی اقتصاد امریکا و جهان که همگی به دالر وابسته هستند، با کمبود نقدینگی (پول) مواجه می شوند؛ این نیز موجب اختلال در همه سطوح زندگی، افت سریع تولید و مصرف، تشدید تنشهای اجتماعی می گردد؛
 - ۳- بر اساس تضادهای اقتصادی و تنشهای اجتماعی، مناقشات مسلحانه در تمام سطوح آغاز می شود؛ جنگ جهانی با کاربرد تسلیحات کشتار جمعی در مقیاس جهان اجتناب ناپذیر می گردد.
- به عبارت دیگر، ۲۱ دسمبر زنجیره رویدادهای منتهی به آخر الزمان شروع می شود، و چندی بعد، پایان جهان فرا می رسد.

«اجاره ماشینهای چاپ» به واسطه بانک فدرال امریکا یعنی چه؟ اگر از واژگان دقیق تر استفاده کنیم، این است که در مدت کمتر از سه ماه، مهلت مجوز یا امتیاز تفویضی کنگره امریکا به این نهاد خصوصی به پایان می رسد. اما موضوع اصلی و اساسی این صلاحیتهای عبارت از حق انتشار ابزار قانونی مبادله - دالر امریکا می باشد. سعی می کنم مسأله مدت صلاحیت بانک فدرال را روشن سازم و در عین حال، ارزیابی خود نسبت به آینده این نهاد را بیان نمایم.

لازم به ذکر است که در ماه دسمبر سال ۱۹۱۳، قانون بانک فدرال (Federal Reserve Act of 1913) تصویب شد. در ضمن، گاهشناسی وقایع بدین شرح است:

الف - در ۲۲ دسمبر سال ۱۹۱۳، مجلس نمایندگان امریکا این لایحه قانونی را تصویب کرد؛

ب - در ۲۳ دسمبر سال ۱۹۱۳ مجلس سنا نیز آن را تصویب کرد؛

ج - در همان روز ۲۳ دسمبر سال ۱۹۱۳ (دقیقاً یک ساعت پس از تصویب در سنا) - پس از امضاء توسط رئیس جمهور امریکا وودرو ویلسون، حکم قانونی یافت.

علت این که چرا در مطالب منتشره در باره «پایان جهان» به روز ۲۱ دسمبر تأکید می شود، معلوم نیست. گمان می شود که همگونی و تلفیق رقمهای «۱۲/۱۲/۲۱»، خوشایند مؤلف بوده است. اسرارآمیز به نظر می رسد.

مدت الاجاره «ماشینهای چاپ اسکناس»

در ماده چهار قانون مذکور (به ترتیبی که در سال ۱۹۱۳ تصویب شد)، صلاحیت بانک فدرال (متشکل از ۱۲ بانک)، به مدت ۲۰ سال، یعنی، تا پایان ۱۹۳۳ تعیین شده است. بدین ترتیب گفته می شود، که اگر مجلس سنای امریکا قانون ویژه ای تصویب کند و یا بانک فدرال از قانون مصوب ۱۹۱۳ تخلف نماید، صلاحیت آن پیش از موعود مقرر سلب خواهد شد.

در متن اصلی چنین آمده است: [این قانون] «در مدت ۲۰ سال تا وقتی که بر اساس قانون مصوب کنگره یا به علت نقض قوانین لغو نگردیده، معتبر است».

در قانون سال ۱۹۱۳ هیچ اشاره ای به اجاره ۹۹ ساله نشده است.

در تاریخ امریکا در هنگام تأسیس بانک فدرال تمایل معینی برای دادن مجوز (منشور، اساسنامه- امتیاز) به بانک مرکزی امریکا به مدت ۲۰ سال به وجود آمده بود. نمونه اولیه بانک مرکزی، بانک امریکا بود و پس از آن اولین بانک امریکا و سپس بانک دوم امریکا. بانک امریکا در سال ۱۷۸۱ مجوز گرفت، اما پدران مؤسس فوراً متوجه خطراتی شدند که انقلاب پیروز امریکا می تواند به این نهاد وارد آورد، بعد از چهار سال جواز خود را باطل کردند. اولین بانک امریکا در سال ۱۷۹۱ جواز گرفت و بیست سال به فعالیت خود ادامه داد. اما مدت اعتبار جواز تمدید نشد. بالاخره، دومین بانک امریکا در سال ۱۸۱۶ از کنگره کشور مجوز گرفت، اما این مجوز هم خیلی زود، در سال ۱۸۳۴ ملغاء گردید. انجام این امر، با زحمت و خطر زندگی رئیس جمهور امریکا اندرو جکسون میسر شد. پس از آن، امریکا به مدت هشتاد سال بدون بانک مرکزی به حیات خود ادامه داد، با وجود این، بانکداران در تمام این مدت تلاشهای بی وقفه ای را برای تحمیل این نهاد به مردم امریکا به عمل آوردند. در بسیاری از منابع، در این باره گفته می شود، که بانک فدرال از بسیاری وقتها پیش صلاحیت ابدی گرفته است. ولی اغلب اوقات، زمان گذار بانک فدرال به اجاره دائم ماشینهای چاپ پول به طور دقیق تعیین نمی شود. بدین سبب هم در این باره که در طول تقریباً چند قرن موجودیت بانک فدرال امریکا، مجموعاً در حدود ۲۰ مورد متمم و اصلاحیه در قانون سال ۱۹۱۳ به تصویب رسیده است، کار جدی انجام نمی گیرد. در ایالات متحده امریکا مجموعه ای از قوانین تحت عنوان قوانین ایالات متحده امریکا وجود دارد (United States Code -U.S.C.) و در آن تمامی قوانین جاری امریکا به اضافه اصلاحیه ها و قوانین متمم مصوبه در زمانهای مختلف، از جمله، نسخه تا امروز معتبر قانون بانک فدرال بازتاب یافته است.

معلوم نیست چرا زمان گذار بانک فدرال به «اجاره دائم ماشینهای چاپ» اغلب با راه یافتن فرانکلین روزولت، رئیس جمهور امریکا به کاخ سفید پیوند زده می شود (او در جنوری سال ۱۹۳۳ کاخ سفید را تحویل گرفت). ظاهراً، اولین کاری که او انجام داد، با اعمال فشار به کنگره (در جلسه مخفی) متممی را به تصویب رساند که بر اساس آن صلاحیت

دائم به بانک فدرال تفویض گردید. مقاله **واین کرائوتکرامر** تحت عنوان «**بانک فدرال- تشکیل آن، تاریخچه و ستراتیژی فعلی**»، یکی از مشهورترین مطالب توطئه گرانه از این نوع می باشد. او در این مقاله در باره سرنوشت قانون سال ۱۹۱۳ می نویسد: «بند ۳۴۱، بخش ۲: مدت اعتبار این قانون، در صورتی که از سوی کنگره لغو نشود یا اگر مجوز بانک فدرال به علت نقض قوانین ملغاً نگردد، ۲۰ سال است. طول دوره فعالیت بانک فدرال ۲۰ سال، یعنی تا سال ۱۹۳۳ تعیین شده است! در این دوره چه کسی عهده دار مقام ریاست جمهوری بود؟ البته، فرانکلین روزولت. اما، پایان فعالیت بانک فدرال اتفاق نیفتاد».

اما از خدمات ناکرده فرانکلین روزولت به صاحبان بانک فدرال بسیار سخن می گویند. اگر چه واقعاً هم در سال ۱۹۲۷ قانونی به تصویب رسید که بر اساس آن، محدودیت موقتی امتیاز بانک فدرال برای چاپ پول لغو گردید. در متن اصلی قانون گفته می شود: «این قانون پس از ۲۵ فبروری ۱۹۲۷ تا زمانی که طبق قانون مصوب کنگره یا به علت تخلف از قوانین لغو نگردیده، معتبر است». این فرمولبندی، منهای عبارت «به مدت بیست سال»، به قانون ۱۹۳۳ بسیار شبیه است (این مصوبه در مجموعه قوانین ایالات متحده آمریکا منعکس شده است).

هیجانات کنونی پیرامون بانک فدرال

این واقعیت اهمیت دارد که در قانون مربوط به بانک فدرال، حق کنگره آمریکا برای لغو امتیاز بانک فدرال به یکی از دو دلیل زیر لحاظ شده است:

الف - قانون مصوب کنگره در باره چنین لغوی (حتی در صورت اجرای تمامی الزامات قانون بانک فدرال)؛

ب - تخلف بانک فدرال از قانون مصوب سال ۱۹۱۳.

من شخصاً هیچ تردیدی در این باره ندارم، که بانک فدرال به علت نقض فاحش قوانین آمریکا از مدتها پیش می بایست از صلاحیت خود محروم می گردید. عملیات مخفیانه اعطای وامهای کلان به بانکهای خصوصی معظم در دوره بحران اخیر، یکی از نمونه های بسیار قابل ملاحظه به حساب می آید. تمیزی جزئی بانک فدرال نشان داد که مقدار چنین وامهایی به بیش از ۱۶ تریلیون دلار می رسد. جالب توجه است که بخش بزرگی از وام گیرندگان، بانکهای غیرامریکائی هستند. در صورتی که بانک فدرال فقط با موافقت کنگره می تواند به نهادهای خارجی وام بدهد. همچنین شایسته توجه این است که همه اینها به طور مخفیانه و بدون اطلاع «خادمان مردم» - نمایندگان و سناتورها - اعطاء شده است. تا کنون (الان دیگر یک سال از درج نتایج این حسابرسی گذشته است) به حسابرسی نقطه پایان گذاشته نشده است. رئیس بانک فدرال، **بن برنانکه** هم هیچ توضیح معقولی در مورد عملیات مخفی ارائه نداده است.

هیچ رمز و راز خاصی در مورد فعالیت های بانک فدرال وجود ندارد. جا دارد بانکداران جهانی و ملت آمریکا به شدت مخالفت نمایند. اگر چه نارضایتی مردم در قبال فعالیت های علناً راهزنانه باند فاسد بانکداران در همه دوره موجودیت بانک فدرال از سال ۱۹۱۳ به اوج خود رسیده است، اما بانکداران هنوز می توانند موقعیت خود را حفظ کنند. تابستان سال ۲۰۱۲ این خبر حیرت آور در همه رسانه های جهانی انتشار یافت: «کنگره آمریکا در تاریخ ۲۵ جولای طرح قانونی تهیه شده توسط نماینده نامدار کنگره، ران پل ناظر بر حسابرسی بانک فدرال را با ۳۲۷ رأی موافق در مقابل ۹۸ رأی مخالف، تصویب کرد.

لازم به تأکید است که لایحه قانونی حسابرسی کامل بانک فدرال، از آن جمله، انطباق وضعیت حقوقی این نهاد با قانون اساسی آمریکا را در نظر دارد. یادآوری می کنم که طبق قانون اساسی آمریکا حق چاپ پول، جزء حقوق انحصاری مردم آمریکا و کنگره منتخب آنهاست. صحیح است، امروز اکثریت قابل ملاحظه مردم آمریکا به «کشف» این واقعیت نائل شده اند: ۹۹ سال پیش، حق چاپ پول به یک شرکت خصوصی به اجاره داده شده است. غیر از این، مردم آمریکا

هنوز هم نمی دانند چه کسی از این حق برخوردار است. عده ای از پژوهشگران نکته سنج (مثلا، یوستاس مولینس، مؤلف کتاب «اسرار بانک فدرال») ثابت می کنند که بانکهای غیر امریکائی جزء سهامداران اصلی بانک فدرال هستند. از قضا، نه ران پل و نه دیگر مخالفان حرفه ئی و سرسخت بانک فدرال یک بار هم این مسأله را که مهلت اجاره «ماشینهای چاپ» در پایان سال جاری به اتمام می رسد، به کنگره امریکا یادآوری نکرده اند. می پندارم که آنها بر تمام نقطه و ویرگولهای قانون فدرال رزرو اشعار دارند. لایحه قانونی حسابرسی بانک فدرال هنوز هم اعتبار قانونی نیافته است. بدین ترتیب سهامداران این شرکت خصوصی پایداری بیشتری از خود نشان می دهند (هم اکنون آنها برای «تدفین» همین لایحه قانونی در کنگره امریکا کوشش می کنند). با این وجود، رأی گیری در کنگره، حادثه ای بسیار مهمتر از رقم موهوم «۱۲/۱۲/۲۱» در حیات امریکا (و حتی جهان) شمرده می شود.

آیا به همین علت نیست که بن برناکه و شورای عملیات فدرال بانک در بازار باز («شورای خبرگان»)، برای حل مسأله شروع مرحله سوم به اصطلاح «کاهش کمی سوم» شتاب بخشیده اند؟ ، بانک فدرال در پشت این اصطلاح و تحت پوشش هیاهوی «مبارزه با بیکاری» مبالغ هنگفتی را (ماهانه ۴۰ میلیارد^(۲) دلار به صورت خرید اوراق «زباله» رهنی از اوراق بهادار بانکها) در بین بانکهای خصوصی امریکائی در وال استریت توزیع می کند. بانکداران کوشش می کنند آخرین قطرات را از «ماشینهای چاپ» بچکانند. اما، جالب این است که اگر فردا حق اجاره «ماشینها» را از آنها سلب نمایند، چه روی می دهد؟

بانکداران بانک فدرال در عین حال دیوانه وار به دنبال یافتن راههای بنیادی نجات خود می گردند. روحیه ماجراجویی و پرخاشگری در میان آنها به شدت رشد می کند. برافروختن آتش جنگ در خارج از امریکا مهمترین حرکت استراتژیک آنهاست که به عقیده آنها، موجب انحراف توجه و خشم قانونگذاران امریکائی و مردم امریکا از بانک فدرال به سمت حوادث دیگر (تروریستها، اسلامگرایان، دیکتاتورها و امثالهم) می گردد. بانکداران ادامه اجاره در شرایط جنگهای مداوم با بقیه جهان را بهترین روش کسب سود می شمارند. اجرای برنامه فوق الذکر صاحبان بانک فدرال، یک راه سراسر است به طرف جنگ جهانی به حساب می آید.

سلب اختیارات بانک فدرال، بی توجه به تاریخ موهوم «۱۲/۱۲/۲۱»، نه تنها بر اساس قوانین امریکا، حتی طبق نص صریح آن، ممکن و ضروری است. ران پل این موضوع را در کتاب خود تحت عنوان «پایان بانک فدرال» (End the Fed)، پرفروش ترین کتاب امریکا، به طرز متقاعد کننده ای توضیح می دهد. پایان دادن به بانک فدرال نه تنها به نفع مردم امریکا، حتی به سود همه جهان است...

توضیحات مترجم:

(۱)- بانک فدرال- فدرال رزو، عنوان رسمی بانک مرکزی امریکاست که از اتحاد ۱۲ بانک خصوصی تشکیل یافته است. رجوع شود به مقاله مارتین کوکشا تحت عنوان: «صادرات دالر و جنگ، بنیان اقتصاد امریکا»، در این نشانی:

<http://www.hafteh.de/?p=33192>

(۲)- وقتی که یک عده بانکدار صلاحیت چاپ پول (دالر) را در انحصار خود دارند و آن را به ارز واحد جهانی تبدیل کرده اند، بگذار هر کسی هر قدر دلش می خواهد، از «دموکراسی» و «حقوق بشر»، از «دیکتاتورها» صحبت کند؛ بگذار از جنگهای امریکا برای صدور «دموکراسی» دفاع کند؛ بگذار فقدان «دموکراسی» و «آزادی بیان» را علت تخریب سوسیالیسم و تجزیه اتحاد شوروی و بسیاری از کشورها تعریف کند...

ادامه دارد